

Maso času

Umbrtka

Déšť dlouhý, mlčenlivý vzbudil bahno ze dna
Čtvero řečišť splývá v kalnolkavý tón
Lesk věcí rezivých jak němých bésů bělma
Údery kapek v louže - znělý z masa zvon

Ten zvon je odlitý z těl předvěčerejších králů
Již s hlavou skloněnou zítřejší věže staví
Tne rytmus jateční do železničních valů
Hlemýždi na vagónech - mystikové praví

Maso času - pulzující bezešvé
Maso času - v květináčích u popelnic
ve výdutích pustých parků
rodný nádor na ničem
Maso času - bytní, jak je pojídáno
nenasytná socha cesty
déšť, do něhož padá zem

V Umbrtkův záklon
Šlachu coby strunu
Živoucí tětivu
Na nehynoucí slova

Vkládám ú s hrotem
Šedodárnou runu
Sevře ji ozvěna
Nabíjí pána znova

Déšť jitří vzpomínky
Jež těžkým vousem hladí
Přejíždí po děloze
Z níž se chodí zadem

Kdysi jsme coby šípy
Měli písmo hadí
Kdys bylo Petrohradí
Skartoslavným sadem

Tam vládly stíny
A bezdomovcův smích
Krev zaschla ve skle
Na jeho onucích

Maso času - bezešvé a pulzující
odhrň, barde, nános lící
kůži domů, dnů a chtění
přilož dlaň na rozechvění
bledý barde zlého hlasu
studené je maso času

Dešťové úponky po břečťanu se plazí
Ten stejným pohybem si podmaňuje strom
Vyjdeme ulicemi, pod očima nazí
Soumračné kvete světlo, v kapkách jeho lom

Doteky chladiivé tvář smiřují s tou září
S korozí akordu, jímž prošly kosti ticha

Obrazy míst a chvíl se v mysli tvorů sváří
Maso však bez marnosti rozporností dýchá